

КАРИЕРА

Въ този градъ, най-подиръ, ще угаснатъ отъ сажди очитѣ ми,
ще изстине въ леда на бетоннитѣ плочи сърдцето ми,
и тѣлото ми слабо, отъ безбройни етажи притискано,
ще се свие въ калъпа на чиновникъ петнайсетостепененъ.

Въ този день ще започне въ живота ми сивъ кариерата :
екипиранъ съ бастунъ, очила и изтъркано палто,
по паважа студень съ плахи стѣпки напредъ ще потегля,
за да взема въвъ бой столъ на писаръ въ една канцелария.

И следъ туй, день следъ день ще вървя все по сжщата улица,
ще запомня лицата на редовнитѣ ѝ минувачи,
наизустъ ще науча на рекламнитѣ сивитѣ букви,
и съсъ тѣпо устрѣдие ще броя край зида дървесата.

Ще растятъ по бюрото полета петната мастилени,
ще едрѣятъ архивитѣ отъ листа съсъ ржката ми писани,
ще пролазватъ сезони край стѣклата отъ пушекъ обвивани,
за галоши, балтонъ или лѣтно сако ще си мисля.

Ще поспивамъ следъ обѣдъ, ще чета само заранни вестници, —
всичко друго ще бѣде праздни думи и лигави глупости.
Отъ събраната мъдрость, нѣкой день темето ми ще блѣсне,
строги бръчки ще легнатъ край очитѣ и жълтитѣ устни.

Ще угаснатъ очитѣ... Но наии ще блѣстятъ очилата ми ?
Въвъ живота безсмисленъ не ще дира съ наивна жаръ смисълъ,
надъ сърдцето угаснало ще поставя значката на запасенъ
и, очаквайки края, резолюциитѣ ще преписвамъ.